ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου **1930** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **167**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4735. Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν Ἰατρείων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς. 1

Νόμος 4737. Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Δημοτικῶν Νοσοκομείων καὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ περὶ αὐξήσεως παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν. 2

Νόμος 4738. Περὶ ἐπιχορηγήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Σπάρτῃ Κυριῶν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» ἱδρυθέντος Λαϊκοῦ Νοσοκομείου. 3

Νόμος 4739. Περὶ ἱδρύσεως τεσσάρων ἀντιλυσσικῶν σταθμῶν ἐν Πάτραις, Πρεβέζῃ, Ρεθύμνῳ καὶ Ἀλεξανδρουπόλει. 4

Νόμος 4741. Περὶ ὀργανώσεως τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας. 5

Νόμος 4750. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2825 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Σελινοῦντος». 6

Διατάγματα

Περὶ διατιμήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος... 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν Ἰατρείων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Νόμος 4735

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἅπαντα τὰ ἰατρεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καθίστανται κρατικὰ καὶ ὡς τοιαῦτα θέλουσι λειτουργεῖ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1930 καὶ ἐφεξῆς ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν τοῖς ἰατρείοις τούτοις ὑπηρετοῦν προσωπικὸν λογίζεται ἔκτακτον ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ.

Ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις αὐτοῦ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς μετὰ προηγουμένην τοιαύτην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας τινὸς διατυπώσεως. Ἐν τῇ περὶ προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ ἀποφάσει καθορίζεται καὶ ἡ μηνιαία ἀντιμισθία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται ἐτησίως πίστωσις μέχρις ὀκτὼ ἑκατομμυρίων δραχμῶν (8.000.000) δι' ἔξοδα ἐν γένει προσωπικοῦ, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἰατρείων τούτων, κατανεμομένης ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον διὰ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας τούτων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς παραδόσεως τῶν ἰατρείων τούτων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἡ λειτουργία αὐτῶν, τὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ τρόπος τοῦ ἐφοδιασμοῦ, τῆς διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ὑλικοῦ αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς καταργήσεως ἢ συγχωνεύσεως αὐτῶν μετ' ἄλλων ἰατρείων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸς
Α. Παπᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(2)

Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Δημοτικῶν Νοσοκομείων καὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ περὶ αὐξήσεως παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν.

Νόμος 4737

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται κατ' ἔτος καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πίστωσις ἐκ δραχμῶν 3.500.000, (τριῶν ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων).

Ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης διατίθενται 1) ποσὸν ἴσον πρὸς 2.500.000 (δύο ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων) δραχ. πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν διαφόρων δημοτικῶν νοσοκομείων, ὡς καὶ Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, 2) ποσὸν ἴσον πρὸς 500.000 (πεντακοσίας χιλιάδας) δραχμῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3711 παρεχομένης ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ 3) ποσὸν ἴσον πρὸς 500.000 (πεντακοσίας χιλιάδας) δραχμῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4061 παρεχομένης ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν.

2. Ἐπίσης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 ἐγγράφεται πίστωσις ἐκ δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν διὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορήγησιν διαφόρων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ ἄλλων ἀνεγνωρισμένων σωματείων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ διαρρυθμίσεως ὑφισταμένων νοσοκομείων ἢ ἀνεγέρσεως νέων τοιούτων.

3. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κανονισθήσεται ἡ ἐκ τῆς ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστώσεως καταβληθησομένη εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐτησία ἐπιχορήγησις ὡς καὶ ἡ εἰς ἕκαστον δῆμον, κοινότητα ἢ ἀνεγνωρισμένον σωματεῖον ἐπιδιώκοντα τὸν σκοπὸν ἱδρύσεως ὑγειονομικοῦ ἱδρύματος ἐφ' ἅπαξ τοιαύτη.

4. Ἡ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων ἐνεργεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς. κ

5. Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορηγήσεις δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰς οὓς παρέχονται αὐταὶ δι' ἄλλον σκοπόν. Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὁριζομένου σκοποῦ ἐντὸς τεῶν ἢ διαλυομένου τοῦ σωματείου πρὸ τῆς διαθέσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως, αὕτη ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιχορηγήσεις καταβάλλονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιχορηγήσεων τούτων ἐντάλματα ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς μετὰ προηγουμένην ὑποβολὴν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῶν δικαιούχων τῶν κάτωθι στοιχείων.

1. Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἱδρύματος διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ ὁποῖον θὰ χορηγηθῇ ἡ ἐπιχορήγησις, ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ τῆς κατὰ τὸ καταστατικὸν τοῦ ἱδρύματος ἀρχῆς.

2) Ἀπολογισμοῦ τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους ὁμοίως ἐγκεκριμένου.

3) Καταστάσεως κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

4) Ὀνομαστικοῦ πίνακος τοῦ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ μετὰ τῆς καταβαλλομένης αὐτῷ ἀμοιβῆς καὶ

5) Καταστάσεως νοσηλευθέντων ἢ τῆς ἐν γένει κινήσεως.

6) Πίνακος ἐμφαίνοντος τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀδελφάτου, ἐφορείας ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἱδρύματος, ἐκτὸς ἂν ἄλλως καθορίζωνται δι' ἰδικοῦ νόμου τὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ.

Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορηγήσεις καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου δι' ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἐκδιδομένων βάσει καταστάσεως καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, ὑποβαλλομένης πρὸς τοῦτο πλήρους μελέτης ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκτελεσθέντος ἔργου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἀπολογισμὸς τῆς διὰ τοῦτο διατεθείσης δαπάνης τεθεωρημένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου νομομηχανικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω ἐτησίων ἐπιχορηγήσεων θὰ γίνηται ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω ἱδρυμάτων, δήμων, κοινοτήτων ἢ σωματείων θὰ ἐξασφαλίζηται τοὐλάχιστον ἴση πίστωσις διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ των. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ δι' ἅπαντα τὰ διὰ προγενεστέρων νόμων ἐπιχορηγούμενα ὑγειονομικὰ ἱδρύματα ἢ σωματεῖα.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς δύνανται νὰ τύχωσιν ἐπιχορηγήσεως ἐτησίας ἢ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἕτερα ὑγειονομικὰ ἱδρύματα δημοτικά, κοινοτικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐξασφαλίζουσιν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν πόρων ἴσον ποσὸν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους καταβαλλομένην ἐπιχορήγησιν. Τὸ σύνολον τῶν ἐπιχορηγήσεων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ἐτησίως τὸ ποσὸν τῶν 750.000 (ἑπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων) δραχμῶν, ἐγγραφομένης ἴσης πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου, ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐπιχορηγούμενα ὑγειονομικὰ ἱδρύματα ἢ σωματεῖα, ὑπάγονται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἀπολογισμὸν τῆς ὅλης διαχειρίσεώς του, ἥτις κανονισθήσεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρξεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ὑγιεινῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Λ. Παπᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

---

(3)

Περὶ ἐπιχορηγήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Σπάρτῃ Κυριῶν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» ἱδρυθέντος Λαϊκοῦ Νοσοκομείου.

Νόμος 4738

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφὴ κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐπιχορηγήσεως, οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 100.000 δραχμῶν πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν ἐν Σπάρτῃ «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» ἱδρυθὲν Λαϊκὸν Νοσοκομεῖον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸς Λ. Παπᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

---

(4)

Περὶ ἱδρύσεως τεσσάρων ἀντιλυσσικῶν σταθμῶν ἐν Πάτραις, Πρεβέζῃ, Ρεθύμνῳ καὶ Ἀλεξανδρουπόλει.

Νόμος 4739

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύονται τέσσαρες ἀντιλυσσικοὶ Σταθμοὶ εἰς τὰς πόλεις Πατρῶν, Πρεβέζης, Ρεθύμνου καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ἀντιλυσσικῆς θεραπείας ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων ὡς καὶ ἔρευναι πρὸς διάγνωσιν τῆς λύσσης. Ἡ ἀντιλυσσικὴ θεραπεία παρέχεται ἐπὶ μὲν τῶν ἀπόρων δωρεάν, ἐπὶ δὲ τῶν εὐπόρων ἐπὶ πληρωμῇ, καθοριζομένῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 3.

Παρ' ἑκάστῳ ἱδρυομένῳ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀντιλυσσικῷ Σταθμῷ διορίζονται ἔκτακτοι ὑπάλληλοι.

1) Εἷς ἰατρὸς μικροβιολόγος παρουσιάζων πιστοποιητικὸν ἀσκήσεως ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Δημοσίῳ Λυσσιατρείῳ, ὡς προϊστάμενος ἐπὶ ἀποδοχαῖς εἰσηγητοῦ.

2) Μία ἀδελφὴ νοσοκόμος ἐπὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως. καὶ

3) Εἷς ὑπηρέτης ἐκτελῶν καὶ χρέη καθαριστοῦ ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἱδρυόμενοι ἀντιλυσσικοὶ Σταθμοὶ ἐγκαθίστανται ὑποχρεωτικῶς καὶ λειτουργοῦσιν ἐν τοῖς δημοσίοις ἢ δημοτικοῖς Νοσοκομείοις, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα εἰς ἃς πόλεις ἱδρύονται.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται ἐφ' ἅπαξ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) δι' ἔξοδα ἱδρύσεως καὶ πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν διὰ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἐπιστημονικοῦ καὶ λοιποῦ ὑλικοῦ.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κανονίζονται τὰ τῆς λειτουργίας καὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἕτεροι ἀντιλυσσικοὶ Σταθμοὶ οὐχὶ πλείονες τῶν τεσσάρων εἰς ἃς πόλεις αἱ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουσι ταῦτο, ὁπότε καὶ διὰ τούτους ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ πρώτην ἐγκατάστασιν τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν ὡς καὶ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν χορηγοῦνται αἱ ἀνάλογοι πιστώσεις, μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καθοριζομένας διὰ τοὺς διὰ τούτου ἱδρυομένους ἀντιλυσσικοὺς Σταθμούς.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸς Λ. Παπᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(5)

Περὶ ὀργανώσεως τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας.

Νόμος 4741

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὀνομασία καὶ σκοπὸς τοῦ Ψυχιατρείου.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Δημόσιον Φρενοκομεῖον Κερκύρας μετονομάζεται εἰς «Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας» καὶ σκοπεῖ τὴν νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν ψυχοπαθῶν, ὡς καὶ βαρέως ἀνωμάλων καὶ καθυστερημένων παιδίων.

Τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας δύναται νὰ ὀργανωθῇ ἐν μέρει εἰς ἀγροτικὴν καὶ ἀστικὴν ἀποικίαν ψυχοπαθῶν, ὡς καὶ ἀνωμάλων καὶ καθυστερημένων παιδίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διοίκησις τοῦ Ψυχιατρείου.— Ἔφορεία.— Ἐπιστημονικὸν προσωπικόν.- Πρόσοντα καὶ διαβάθμισις.- Ἐπιβολὴ ποινῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ *προσωπικὸν* τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας ἀποτελοῦσι :

1) Εἷς Διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ *μισθῷ τμηματάρχου α'* ἢ β' τάξεως.

2) Εἷς Ὑποδιευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ *μισθῷ* γραμματέως α' τάξεως, δυνάμενος νὰ προαχθῇ *μέχρι* τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

3) Δύο ἰατροί, ὧν εἷς μικροβιολόγος, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως, δυνάμενοι μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν εἰσηγητοῦ.

4) Εἷς *φαρμακοποιὸς* ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενος μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως.

5) Εἷς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενος μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως.

6) Εἷς διαχειριστὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενος μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως.

7) Εἷς βοηθὸς διαχειριστοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀκολούθου

8) Εἷς *ἀρχινοσοκόμος* ἀνδρῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

9) Μία *ἀρχινοσοκόμος* γυναικῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

10) Εἷς ἱερεὺς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

11) Μία *νοσοκόμος* ἐπὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως.

12) Εἴκοσι δύο *νοσοκόμοι* ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως.

13) Εἴκοσι δύο νοσοκόμοι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

14) Εἷς μάγειρος ἐπὶ *μισθῷ* κλητῆρος α' τάξεως.

15) Εἷς βοηθὸς *μαγείρου* ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος γ' τάξεως.

16) Εἷς θυρωρὸς ἐπὶ *μισθῷ* κλητῆρος β' τάξεως.

17) Τέσσαρες πλύντριαι ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως.

18) Δύο σιδηρώτριαι ἢ ῥάπτριαι ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

19) Μία ψωτισφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως καί

20) Εἷς ὑποδηματοποιὸς καὶ εἷς κηπουρὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ *μισθῷ* κλητῆρος γ' τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας διορίζεται ἰατρὸς ἀσκήσας ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ ψυχιατρικὰ καὶ νευρολογικὰ νοσήματα καὶ ὑπηρετήσας ὑπὲρ τὴν πενταετίαν παρά τινι φρενοκομείῳ ἢ ἀνεγνωρισμένῃ ψυχιατρικῇ κλινικῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡς ὑποδιευθυντὴς διορίζεται ἰατρὸς ἀσκήσας ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ἐργασθεὶς ὑπὲρ τὴν διετίαν παρά τινι φρενοκομείῳ ἢ ψυχιατρικῇ κλινικῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡς ἰατροί, διαχειριστὴς, ἱερεύς, ἀρχινοσοκόμοι καὶ νοσοκόμοι διορίζονται οἱ κεκτημένοι τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ Β' τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν Δημ. Ψυχιατρείων κλπ.» ὁριζόμενα διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ Ψυχιατρείου Ἀθηνῶν ποσόντα.

Εἰς τὰς λοιπὰς θέσεις τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας διορίζονται οἱ ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν ἐμπειρίαν.

Ὡς φαρμακοποιὸς διορίζεται πτυχιοῦχος τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου τοιαύτης.

Ὡς βοηθὸς φαρμακοποιοῦ διορίζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον βοηθὸς φαρμακείου παρὰ Δημοσίῳ ἢ Δημοτικῷ Ὑγειονομικῷ Ἱδρύματι ἢ παρὰ νομίμως λειτουργοῦντι φαρμακείῳ καὶ παρουσιάζων πιστοποιητικὸν εὐδοκίμου τοιαύτης ὑπηρεσίας.

Ὡς βοηθὸς διαχειριστοῦ διορίζεται ἀπόφοιτος Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι, συμπεριλαμβανομένου τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, διορίζονται καὶ προάγονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, οἱ κατώτεροι δὲ διορίζονται προτάσει τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἱδρύματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Κατὰ *τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν* τοῦ παρόντος οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Ἵδρυμα, ἐφ' ὅσον κατέχουσιν ὀργανικὰς θέσεις προβλεπομένας ἐκ τοῦ νόμου τούτου, διατηροῦσι ταύτας καὶ ἀπονέμεται εἰς τούτους ὁ τυχὸν προβλεπόμενος διὰ τοῦ παρόντος ἀνώτερος βαθμὸς ἢ μισθός. Τὴν θέσιν τοῦ διαχειριστοῦ καταλαμβάνει αὐτοδικαίως ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸ Ἵδρυμα ὑπογραμματεύς τὴν δὲ τοῦ βοηθοῦ διαχειριστοῦ ὁ οἰκονόμος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας, τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντά των, τὴν ἀσκουμένην ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, τὸ δικαίωμα συντάξεώς των κλπ. ἰσχύουσιν αἱ μὴ ἀντικείμεναι τῷ παρόντι διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Β' τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν Δημοσίων Ψυχιατρείων κλπ.».

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐπίβλεψιν τῆς λειτουργίας καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας συνιστᾶται Ἐφορεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου Κερκύρας, ὡς Προέδρου, τοῦ Νομιάτρου, τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν, τοῦ Δημάρχου, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Κερκύρας, ἐκτελοῦντος καὶ χρέη Ταμίου τῆς Ἐφορείας, καὶ δύο κυριῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Νομιάτρου καὶ διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ. ὡς μελῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη ταῦτα, πλὴν τῶν κυριῶν, ἀντικα-

ιστῶνται ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ ἐκτελεῖ ὁ Νομιάτρης, καθήκοντα δὲ Γραμματέως ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει ὑποχρεωτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας συμμετέχει ἄνευ ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἱδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Α'. Εἰσαγωγὴ ἀπόρων ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσαγωγὴ πασχόντων εἰς τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας γίνεται κατόπιν ἐγγράφων διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἢ τοῦ οἰκείου Νομιάτρου.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀπόρων ψυχοπαθῶν ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι :

α') Αἴτησις γραπτή, δηλοῦσα ἐπὶ πλέον τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα, ἡλικίαν καὶ κατοικίαν, προσέτι δὲ τὸν βαθμὸν συγγενείας μεταξὺ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ ἀσθενοῦς, ἢ τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης τὸ εἶδος τῶν μεταξὺ αὐτῶν σχέσεων.

β') Πιστοποίησις δύο ἰατρῶν δηλοῦσα τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ πάσχοντος καὶ ἀναγράφουσα ὀνομαστικῶς κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ νόσημα.

Ἐν τῇ πιστοποιήσει ταύτῃ ὑπάρχει ἐπικεκολλημένη καὶ μονογεγραμμένη ὑπὸ τούτων ἡ φωτογραφία ταὐτότητος τοῦ ἀσθενοῦς καὶ

γ') Πιστοποίησις ἀπορίας ὑπὸ τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς τοῦ ψυχοπαθοῦς.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου ΨΜΒ'.

Β'. Εἰσαγωγὴ ἀσθενῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἄρθρον 7.

Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ εἰσαγωγὴ ἀσθενῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἢ τῷ οἰκείῳ νομιάτρῳ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 προβλεπόμενα στοιχεῖα πλὴν τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπορίας καὶ ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἀπόδειξις ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅτι κατετέθη ποσὸν διμήνου προκαταβολῆς νοσηλείων καὶ ποσὸν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἢ τὴν κηδείαν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν θέλει καθορισθῇ διὰ Διατάγματος, ἐν ᾧ θὰ ὁρισθῇ καὶ ὁ τρόπος ἐπιστροφῆς τοῦ τυχὸν ἐκ τούτων εἰς πεῖσιν ἴασεως ἢ θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς μὴ χρησιμοποιηθέντος ἢ πλεονάσαντος ποσοῦ.

Ὁ χορηγῶν τὴν δαπάνην τῆς νοσηλείας ὑποχρεοῦται νὰ συνεχίζῃ ταύτην εἰς προπληρωμὰς κατὰ δίμηνον καταβαλλομένας εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ καταστήματος μέσῳ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθν. Τραπέζης καὶ ὡς διὰ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ, νὰ χορηγῇ εἰς τὸν πάσχοντα ἅπαντα τὰ εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, ἄλλως θέλει χρεοῦσθαι, ἡ δὲ εἴσπραξις γενήσεται συμφώνως πρὸς τὸν «περὶ καθυστερούντων εἰς τὸ Δημόσιον» νόμον πλὴν ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ περιέλθωσιν ἀποδεδειγμένως εἰς κατάστασιν ἀπορίας.

Γ'. Ἐθελουσία εἰσαγωγὴ τοξικομάνων.

Ἄρθρον 8.

Οἱ πάσχοντες ἰάσιμοι δοξομανεῖς, ἀλκοολικοί, ἰδεοληπτικοί, μορφινομανεῖς, κοκαϊνομανεῖς, καὶ ἐν γένει τοξικομανεῖς, δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει αὐτῶν ἐὰν ὦσιν ἀγράμματοι καὶ ἐπὶ ἰδιοχείρῳ τοιαύτῃ ἐὰν ὦσιν ἐγγράμματοι.

Ὁ αἰτῶν ὅμως τὴν ἑαυτοῦ εἰσαγωγὴν ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐν τῇ ὡς ἄνω αἰτήσει, ὅτι ὑπόκειται εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην ἀπομόνωσιν καὶ θεραπείαν μέχρις ἀποθεραπείας αὐτοῦ πιστοποιουμένης ἁρμοδίως ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ διευθυντοῦ.

Ἡ αἴτησις αὕτη μετὰ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιούντων στοιχείων ὑποβάλλεται ἁρμοδίως ὡς τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος 6 καὶ 7 ἀπαιτοῦσι καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τρόπος ἐξόδου ἀσθενῶν

Ἄρθρον 9.

Ἔξοδος ἰαθέντων ἢ ἀκινδύνων ψυχοπαθῶν.

Ὁ πρὸς νοσηλείαν ἐν τῷ Ψυχιατρείῳ Κερκύρας εἰσαχθεὶς ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἀπαρεγκλίτως ὅταν ἐπέλθῃ ἡ τελεία ἴασις αὐτοῦ, εἰδοποιουμένου τοῦ αἰτήσαντος τὴν εἰσαγωγήν.

Δύναται ὅμως ὁ αἰτήσας τὴν εἰσαγωγὴν συγγενὴς ἢ ἐπίτροπος τοῦ ἀσθενοῦς, νὰ παραλάβῃ τοῦτον ἐὰν ἐπῆλθε βελτίωσις τῆς νόσου ἢ οὐ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας περιπτώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, κατόπιν αἰτήσεώς του, δι' ἧς θὰ ἐδήλου ὅτι ἀναλαμβάνει πᾶσαν εὐθύνην περὶ τῆς περαιτέρω κατ' οἶκον νοσηλείας καὶ ἐπιτηρήσεως τοῦ πάσχοντος.

Ἄρθρον 10.

Θάνατος

Ἐν περιπτώσει θανάτου ψυχοπαθοῦς τινός, εἰσπεμπέται ὁ αἰτήσας τὴν εἰσαγωγήν του, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ του καταστήματος, μέσῳ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ψυχιατρείου δικαιοῦται νὰ ἐνεργήσῃ νεκροτομὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος οἱουδήποτε θανόντος ἐν τῷ καταστήματι ψυχοπαθοῦς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἐπιβάλλουσα ἐπιστημονικὴ ἀνάγκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Συντήρησις καὶ περιουσία τοῦ Ψυχιατρείου. Τάξις δικαίτης.

Ἄρθρον 11.

Συντήρησις καὶ λειτουργία

Τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας συντηρεῖται καὶ λειτουργεῖ δαπάναις τοῦ Δημοσίου καὶ ἐκ τυχὸν συνεισφορῶν καὶ δωρεῶν, τὸ δὲ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων λειτουργίας καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ, ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 12.

Ὡς περιουσία τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας λογίζεται καὶ ἀναγράφεται εἰς ἴδιον βιβλίον α') ἅπαν τὸ ἀκίνητον κτῆμα τοῦ καταστήματος μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἔναντι κειμένου ἀγροκτήματος, β') πᾶσα ἄλλη ἀκίνητος περιουσία, ἥτις διὰ νομίμου πράξεως παρεχωρήθη ἢ θέλει παραχωρηθῇ τῷ Ψυχιατρείῳ, γ') πᾶσα συνεισφορά, κληροδοσία ἢ δωρεὰ χρηματικὴ ἢ ἄλλων κινητῶν ἀντικειμένων καὶ εἰδῶν, δ') τὸ προϊὸν τῶν νοσηλείων ἀπὸ μέρους ἰδιωτῶν ἢ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, καὶ ε') τὰ προϊόντα ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἀποικιῶν ψυχοπαθῶν, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συστήματος, ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως αὐτῶν. Ποσοστὸν τῶν προϊόντων τούτων, ὅπερ θὰ καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας διατίθεται ὑπὲρ τῶν ψυχοπαθῶν τῶν ἀποικιῶν τούτων.

Τὴν περιουσίαν ταύτην τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας διαχειρίζεται ὑπευθύνως ἡ Ἐφορεία αὐτοῦ, οὐδαμῶς δικαιουμένη τὴν οὕτως ἢ ἄλλως διάθεσιν, ἀλλοίωσιν ἢ μετάθεσιν αὐτῆς ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ δαπάνης εἰς βάρος τῆς περιουσίας ταύτης μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 25.000 δραχμῶν, ὁπότε δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 13.

Καθορισμὸς τάξεων διαίτης.
Σχετικαὶ δαπάναι.

Τάξεις διαίτης ἐν τῷ Ψυχιατρείῳ Κερκύρας ὁρίζονται τρεῖς ἡ τῆς Α', Β' καὶ Γ" καὶ εἰς μὲν τὴν Γ' τάξιν διαίτης κατατάσσονται οἱ δημοσίᾳ ἢ δημοτικῇ καὶ κοινοτικῇ δαπάνῃ νοσηλευόμενοι, εἰς δὲ τὴν Α' καὶ Β' τάξιν οἱ ἰδίᾳ δαπάνῃ νοσηλευόμενοι, ἀναλόγως τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ, ὡς τοῦτο θέλει ὁρισθῇ διὰ Π. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἐπέκτασις εἰδικῶν διατάξεων εἰς ἄλλα Ψυχιατρεῖα.

Αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἄλλα δημόσια καὶ μὴ Ψυχιατρεῖα ἐν τῷ Κράτει διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 15.

Ἐπισκευὴ καὶ ἐπέκτασις τοῦ Δημ. Ψυχιατρείου Κερκύρας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸς δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ποσὸν μέχρι (3.000.000) τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευήν, ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας, κατὰ τὰς κειμένας περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, δικαιούμενος ὅπως αἰτήσηται καὶ λάβῃ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμπληρωματικὸν ποσὸν μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἄρθρον 16.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ, ὅτε καὶ καταργοῦνται: Ὁ Κανονισμὸς τοῦ Φρενοκομείου Κερκύρας τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1860, ὁ νόμος ΧΞΓ' τῆς 29 Δεκεμβρίου 1877, ὁ νόμος ΑΙΗ' τῆς 21 Ἰουνίου 1882, τὸ Β. Διάταγμα τῆς 17 Ἰουλίου 1882, ὁ νόμος ΒΤϚ' τοῦ 1895, ὁ νόμος ΓΦΠΑ' τῆς 20 Φεβρουαρίου 1910, ὁ νόμος 2759 τῆς 25 Ἀπριλίου τοῦ 1922, ὁ νόμος 3039 τῆς 20 Αὐγούστου 1922, ὁ νόμος 596 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1925 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ θέλει κυρωθῇ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας, συνταχθησόμενος παρὰ τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερέστερον τὰ καθήκοντα τῆς Ἐφορείας, τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱδρύματος, τὰ τοῦ διαιτολογίου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸς Λ. Παπᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(6)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 2825 «περὶ ἀνατάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Σελινοῦντος».

Νόμος 4750

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2825 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων συνιστᾶται Εἰδικὸν Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον Σελινοῦντος».

Πόροι τοῦ Ταμείου ὁρίζονται :

1) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς ὡς κατωτέρω ὁριζομένης στρεμματικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν κοινοτήτων Κουλούρας, Ἑλίκης, Τερένης, Βελιφιτίκων, Αἰγίου, Κρακόβης, Ριζομύλου καὶ Νικολεΐκων, ὡς καὶ τῶν ἀπειλουμένων ἐκ τῶν χειμάρρων κτλ.

2) Φόρος ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ λιμένος Αἰγίου ἐξαγομένου σταφιδοκάρπου ἢ μεταφερομένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σιδηροδρομικῶς ἐκ τῶν σταθμῶν Αἰγίου. Μουρλᾶ, Σελινιατίκων, Τερένης, Ριζομύλου, Καμαρῶν, Τρυπιῶν, Διακοπτοῦ, Τραπέζης, Πλατάνου, Ἀκράτας καὶ Αἰγείρας ἐκ δραχμῶν εἴκοσι δύο (22) κατὰ χιλιόλιτρον.

3) Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Αἰγίου ὁριζομένη εἰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

4) Ἐτησία ἀρωγὴ τοῦ Δημοσίου μὴ δυναμένη νὰ ἦ κατωτέρα τῶν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) οὐδὲ ἀνωτέρα τῶν τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν στρεμματικῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου ἐνεργουμένων εἰσπράξεων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀρωγὴ αὕτη καθορίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καταβάλλεται δὲ ἐκ τοῦ διὰ συντήρησιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν τοῦ Κράτους κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας.

5) Ἐτησία εἰσφορὰ τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων Π.Α.Π. λόγῳ τῆς προσγιγνομένης ταύτῃ ὠφελείᾳ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης καθορίζεται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας ὁριζομένου ὑπὸ ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2825, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων περὶ ὑδραυλικῶν Ταμείων, κυρωθέντος τελικῶς διὰ τοῦ νόμου 3925, ὡς καὶ ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

Ἡ στρεμματικὴ εἰσφορὰ ὁρίζεται διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω χειμάρρων κατακλυζομένας καὶ ἀπειλουμένας ἐκτάσεις εἰς δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρας (24) κατὰ στρέμμα σταφιδαμπέλων, ἀμπέλων, περιβολίων, οἰκιῶν, ἐλαιοστασίων, ἐσπαρμένων ἀγρῶν καὶ τριφυλλίων, δραχμὰς δὲ δώδεκα (12) κατὰ στρέμμα ἀκαλλιεργήτων γαιῶν καὶ λειβαδίων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον καλλιεργηθῇ ταῦτα, ἄλλως νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω τιμὴν τῶν δραχμῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) καὶ ταῦτα.

Ἡ διοικοῦσα τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπή, συμπληρουμένη ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ πράξεως αὐτῆς, καθορίζει τὰς ὑπὸ τῶν χειμάρρων κατακλυζομένας ἢ ἀπειλουμένας ἐκτάσεις καὶ ἐπιβάλλει εἰς ταύτας τὴν ὡς ἄνω εἰσφοράν. Οἱ ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης ὡς φορολογητέας περιμέτρου τῶν ἄνω Κοινοτήτων ἰδιοκτῆται δηλώνουσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα κτήματα αὐτῶν κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 2825 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑπ' ἀριθμὸν 2 φόρος ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἀνώτατον κατὰ 4 δραχμὰς διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 Ἐπιτροπῆς. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων νὰ τροποποιήσῃ τὴν ὡς ἄνω πρότασιν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2825 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Χρόνος ἐνάρξεως ἐπιβολῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου αὐξανομένων πόρων τοῦ Ταμείου ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—1930. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἡ συνομολόγησις δανείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτοῦ διὰ τῶν ὡς ἄνω πόρων. Οἱ πόροι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ καταργηθῶσιν ἢ νὰ μειωθῶσι μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2825 φράσις : «Ἡ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ 4 μέλη», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου: «Ἡ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ 6 μέλη».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Β. Καραπαναγιώτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ διατιμήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος Νόμου 971 τοῦ 1917, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως», τὸ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμων» καὶ τὸν Νόμον 3416 τοῦ 1927 «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένῃ καὶ εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ ἐγχωρίου καθαροῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ στεμφυλοπνεύματος (σούμας) καὶ τοῦ μετουσιωμένου φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος, ἔτι δὲ τὸ ποσὸν τοῦ καταβλητέου προσθέτου φόρου καταναλώσεως κλπ. ὁρίζονται ἐφεξῆς διὰ τὸ ἔτος 1930 ὡς κατωτέρω :

Α'. Διατίμησις τοῦ καθαροῦ οἰνοπνεύματος.

1. Διὰ τὸ καθαρὸν οἰνόπνευμα τὸ παραγόμενον ἐκ σταφίδος καὶ κεράτιων ὁρίζεται δι' ἅπαντα τὰ Οἰνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου :

α') Βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως ἀφορολογήτου οἰνοπνεύματος δραχμαὶ 14.58.

β') Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχμαὶ 22.15.

γ') Σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως δραχμαὶ 57.45.

2. Διὰ τὸ καθαρὸν οἰνόπνευμα τὸ παραγόμενον ἐξ ὑπολειμμάτων σακχαροποιΐας ὁρίζεται δι' ἅπαντα τὰ Οἰνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος :

α') Βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως ἀφορολογήτου οἰνοπνεύματος δραχμαὶ 13.76.

β') Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχμαὶ 23.25.

γ') Σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως δραχμαὶ 58.25.

3. Διὰ τὸ καθαρὸν οἰνόπνευμα τὸ παραγόμενον ἐκ στεμφυλοπνεύματος ἄλλου, πλὴν τοῦ συγκεντρουμένου ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας στεμφυλοπνεύματος, ὁρίζεται δι' ἅπαντα τὰ Οἰνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος :

α') Βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως ἀφορολογήτου οἰνοπνεύματος δραχμαὶ 15.68.

β') Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχμαὶ 21.35.

γ') Σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως δραχμαὶ 56.35.

4. Διὰ τὰ Οἰνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας τὰ συμβεβλημένα μετὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν συγκέντρωσιν, μεταφορὰν καὶ κατεργασίαν τοῦ στεμφυλοπνεύματος τοῦ παραγομένου δι' ἀμβύκων χωρητικότητος μικροτέρας τῶν 130 χιλιόγραμμων, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1927 σχετικὴν σύμβασιν, καθορίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου ἀφ' ἑνὸς μὲν βιομηχανικὴ τιμὴ δραχμαὶ 17.555, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχμαὶ 19.50 διὰ τὸ μήπω διατεθὲν εἰσέτι ποσὸν ἀνύδρου

καθαροῦ οἰνοπνεύματος ἐκ τοῦ ὁρισθέντος δι' ἕκαστον Οἰνοπνευματοποιεῖον Β' κατηγορίας διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ διατιμήσεως οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος.

5) Τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ φορολογημένου καθαροῦ οἰνοπνεύματος δι' ἅπαντα τὰ Οἰνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας ἐξ οἱασδήποτε πρώτης ὕλης καὶ ἂν προέρχηται τὸ οἰνόπνευμα ὁρίζεται: δραχμαὶ 75 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου, ἤτοι δραχμαὶ 69.35 κατὰ χιλόγραμμον 95 βαθμῶν.

6) Τὸ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων ποσοστὸν ἀνέρχεται παγίως εἰς δραχμὰς 2.40 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου.

7) Τὸ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας εἶνε καθωρισμένον εἰς 1ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου συνόλου τοῦ κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως.

8) Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 6 ἐδαφ. β' καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 971 μέσος ὅρος τοῦ προσθέτου φόρου καταναλώσεως ὁρίζεται, διὰ μὲν τὸ οἰνόπνευμα εἰς δραχμὰς 23, διὰ δὲ τὸ ἀπόσταγμα οἴνου εἰς δραχμὰς 11.50 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος.

Β'. Διατίμησις τοῦ μετουσιωμένου φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος.

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ πρὸς μετουσίωσιν προωρισμένου οἰνοπνεύματος ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως (κύριος καὶ πρόσθετος) ὁρίζεται δι' ἅπαντα τὰ Οἰνοπνευματοποιεῖα εἰς δραχμὰς 2 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος, ἐξ οἱασδήποτε πρώτης ὕλης καὶ ἂν προέρχηται τὸ οἰνόπνευμα τοῦτο.

2. Εἰς τὸν φόρον τοῦτον προστίθεται τὸ δυνάμει τῶν Νόμων 2719, 3312 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς 1 Ἰουνίου 1927 πρόσθετον ποσοστὸν 40ο)ο.

3. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οἰνοπνεύματος ἐπιβάλλεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου οἰνοπνεύματος δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἀνερχόμενον εἰς τὸ ἑκατοστὸν (1ο)ο) τοῦ ἀνωτέρω ὁριζομένου φόρου καταναλώσεως.

4. Τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ 100 χιλιόγραμμα μετουσιωθέντος οἰνοπνεύματος ὁρίζεται :

α') Δραχμαὶ 1359 διὰ τὸ κυανοῦν οἰνόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 93.

β') Δραχμαὶ 1211 διὰ τὸ ἐρυθρὸν οἰνόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 85 (οἰνόπνευμα στήλης, κεφαλουραὶ οἰνοπνευματοποιῶν καὶ ποτοποιῶν καὶ σοῦμα νεφτοποιῶν).

5. Τιμὴ λιανικῆς πωλήσεως κατ' ὀκᾶν τοῦ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ὁρίζεται :

α') Δραχμαὶ 18.40 διὰ τὸ κυανοῦν οἰνόπνευμα, βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 93.

β') Δραχμαὶ 16.50 διὰ τὸ ἐρυθρὸν οἰνόπνευμα βαθμοῦ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 85.

Ἡ ἀνωτέρω τιμὴ λιανικῆς πωλήσεως τοῦ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος ἰσχύει διὰ τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μέρη εἰς ἃ λειτουργοῦσι Οἰνοπνευματοποιεῖα παράγοντα τοιοῦτο οἰνόπνευμα. Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἡ διατίμησις τοῦ οἰνοπνεύματος τούτου κανονίζεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου Ἐπαρτήματος τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων τοῦ Εἰρηνοδίκου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 σχετικοῦ Β. Διατάγματος.

Γ'. Οἱ λοιποὶ ὅροι οἱ ἐφαρμοζόμενοι κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν γένει καὶ τὰ τῆς διατιμήσεως αὐτοῦ ἐν τὰς πόλεις, ἐν αἷς δὲν λειτουργοῦσι Οἰνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας ὁρίζονται ἐν ἄρθροις 5 ἕως 11 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 σχετικοῦ Β. Διατάγματος.

Δ'. Διατίμησις τοῦ στεμφυλοπνεύματος (Σούμας).

Ἡ τιμὴ εἰς ἣν ὑποχρεοῦνται οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Β' κατηγορίας νὰ ἀγοράσωσι τὸ εἰς τὸ ἐργοστάσιον αὐτῶν παραδιδόμενον στεμφυλόπνευμα τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Α' καὶ Β' κατηγορίας ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 10.94 κατὰ χιλιόγραμμον ἐμπεριεχομένου ἀνύδρου οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων οἰνοπνευμάτων ἐν γένει ἐπιβαλλόμενος πρόσθετος φόρος καταναλώσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

α') Διὰ τὸ οἰνόπνευμα οἱασδήποτε δυνάμεως δραχμαὶ 15 κατὰ χιλιόγραμμον.

β') Διὰ πᾶν οἰνοπνευματῶδες ποτὸν ἢ προϊὸν χημικόν, φαρμακευτικόν, ἢ βιομηχανικὸν ἐμπεριέχον οἰνόπνευμα:

δραχμαὶ 15 διὰ τὰ 70 βαθμῶν καὶ ἄνω.

δραχμαὶ 11 διὰ τὰ κάτω τῶν 70 βαθμῶν καὶ μέχρι 30.

δραχμαὶ 5.50 διὰ τὰ κάτω τῶν 30 βαθμῶν.

γ') Οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενοι οἶνοι παντὸς εἴδους, βαθμῶν ἄνω τῶν 12, ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον φόρον καταναλώσεως δραχμῶν 15 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος διὰ τὸ πέραν τῶν 12 βαθμῶν ἐμπεριεχόμενον οἰνόπνευμα.

Ἄρθρον 3.

1. Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1929 Διάταγμα περὶ διατιμήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος.

2. Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Δ. Δίγκας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Β. Καραπαναγιώτης, Κ. Σπυρίδης, Θ. Σοφούλης, Δ. Νότη-Μπότσαρης, Β. Δεληγιάννης.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.